

Scrisoarea Patriarhului Ecumenic Bartolomeu către Întâistătătorii Bisericilor Ortodoxe locale, cu privire la modul de distribuire a Sfintei Împărtășanii

Preafericirea Sa, Patriarhul Ecumenic, urmând dorința Bisericii Mame de a exista o coordonare și, pe cât posibil, uniformitate în Bisericile Ortodoxe locale cu privire la chestiunea extrem de importantă a Sfintei Împărtășanii și a modalității de a o distribui credincioșilor, a trimis tuturor fraților săi, Preafericiții Întâistătători, scrisoarea de mai jos, din data de 17 mai:

„Preafericirea Voastră, Hristos a înviat!

Am trăit în mod dureros circumstanțele care au apărut în viața Bisericii din cauza gravei pandemiei a noului coronavirus și, de pretutindeni, ne-au parvenit noi date locale și diverse schimbări, prin scrisori, sau sub formă de întrebări și preocupări. Noi înșine, animați de un spirit de solidaritate și cooperare, în vederea protejării sănătății credincioșilor și a binelui comun, am acceptat oficierea slujbelor liturgice, pentru o anumită perioadă de timp, fără prezența credincioșilor în biserici, având însă ca primă preocupare păstrarea credinței Părinților noștri, care de-a pururi luminează întreaga lume.

Întrucât, cu toate acestea, după interesul lăudabil al autorităților și stimabila prevenire din partea conducătorilor în timpul pandemiei COVID-19, s-au auzit anumite păreri profund străine cu privire la abordarea Preasfintelor Taine, ne este imposibil să rămânem tăcuți și absenți față de o astfel de situație, atât de ambiguă, și inactivi în fața dezvoltării, reglementărilor și interdicțiilor guvernamentale aferente.

Ne-am supus îndemnurilor autorităților de sănătate și politice și, așa cum este firesc, ne supunem până în punctul în care, totuși, nu este atins miezul și esența credinței noastre. Pogorământul Bisericii merge până la cruce, dar totuși refuză să se coboare de pe ea, ascultând de magistrații și autoritățile acestei lumi, atunci când se pune la îndoială Taina tainelor vieții ei, Sfânta Împărtășanie.

În viața Bisericii este cunoscut de toți că interpretul îndemnurilor și noțiunilor evanghelice și apostolice, dar, de asemeni, și al duhului și literei dumnezeieștilor și sfintelor canoane, este Sfânta Tradiție, indisolubil întretesută cu practica eclezială cotidiană și experiența chenotică. Recurgând la această practică consacrată a Bisericii, vedem și constatăm că într-adevăr ea trăiește în lume prin Sfânta Împărtășanie și în Sfânta Împărtășanie sau, altfel spus, Sfânta Împărtășanie este revelația și experiența tainei divino-umane a Bisericii. Însuși Domnul, Cel ce „în chip nevăzut, împreună cu noi este”, Care „aduce și Se aduce, Cel ce Se împarte”, ne dă în Sfânta Împărtășanie Preacurat Trupul Său și Preascump Sângele Său, făcând din noi „deplinătatea împărăției cerurilor”.

În acest duh și în această simțire, comunicăm cu Preafericirea Voastră, preaiubită de Noi, declarând cu toată conștiința că nu avem nicio intenție de a renunța la ceea ce a fost legiuit nouă tuturor de binecuvântații noștri Părinți.

În fața circumstanțelor care au apărut, dorim să auzim părerea Voastră frățească și gândurile Voastre, pentru a putea găsi o cale comună în abordarea pastorală a controverselor asupra modului stabilit al distribuirii Sfintei Împărtășanii.

Acestea fiind spuse, îmbrățișăm, cu dragoste în Hristos și sfântă sărutare Preafericirea Voastră preaiubită, rămânând, scump frate, împreună-slujitori și împărtășindu-ne din același și unul Potir, din care bând nu vom înseta niciodată în veac. Amin”.

Lettre du patriarche œcuménique Bartholomée aux primats des Églises orthodoxes locales au sujet du mode de distribution de la sainte communion - Orthodoxie.com